

'Fantastisch om haar weer te zien'

Marjolein Vos

Huizen ■ „Gewoon even lekker ouwehoeren. Geweldig dat dit nu kan.” Wil van Rijs (88) zit er stralend bij in een comfortabele stoel in woon-zorgcentrum De Oude Pastorie in Huizen. „Het is fantastisch om haar weer te zien, m'n grootste liefde”, zegt ze over haar dochter Welmoed, die er zeker zo stralend bij zit, op ruim anderhalve meter afstand.

De Oude Pastorie is een van de 25 woon-zorghuizen in Nederland waar deze weken wordt geprobeerd of de deuren weer veilig open kunnen voor bezoek. „Dat wij mochten meedoen is door veel familieleden van onze bewoners met dementie met gejuich ontvangen”, zegt Marieke van der Hoop (verpleegkundige en projectmanager welzijn in de zorg). „Deze week hebben al veertien van de in totaal 26 bewoners bezoek gehad. Echt bijzonder om mee te maken.”

Lekker bijkletsen

Haar hele agenda is voor deze twee weken leeg geveegd om zo de bezoeken te kunnen begeleiden. „Ik ontvang het bezoek, zorg dat de bewoner in de ontvangstkamer zit, ben stand-by tijdens het bezoek. En na afloop en voorafgaand aan het volgende bezoek, desinfecteer ik de ruimte”, vertelt ze terwijl ze de armleningen, de tafeltjes en de deurklinken afneemt.

Vlak daarvoor hebben Wil en Welmoed afscheid genomen na drie kwartier lekker bijkletsen over de bezoekjes aan vriendinnen die ze zo missen; over wandelingen op de hei waar ze beiden zo dol op zijn; over het nieuwe behang dat Welmoed heeft uitgekozen. „Dat kom ik bekijken, hoor. Reken maar!”, zegt Wil. „Nee, helaas, voorlopig nog even niet, mam.” „Belachelijk! Maar dat komt wel weer”, weet Wil zeker.

Altijd optimistisch

„Mijn moeder is altijd zo optimistisch”, lacht Welmoed. „Hè mam! Altijd geweest. Ook nu ze hier woont, denkt ze bijvoorbeeld nog wel een nieuwe studie te kunnen oppakken. En moet je kijken hoe gefascineerd ze is door die camera's van de fotograaf.”

Ze vertelt dat haar moeder nu ruim twee jaar in De Oude Pastorie woont. „Ik ben zo ontzettend blij dat ze hier terecht kon. Het is echt fantastisch, het personeel lief en

Voor de zekerheid draagt Welmoed bij het afscheid van haar moeder Wil van Rijs een mondkapje.

FOTO'S STUDIO KASTERMANS/DANIELLE VAN COEVORDEN

Welmoed en Wil na acht weken weer even samen

betrokken.”

Het is er gezellig, vindt Wil. En de afgelopen weken? Ach, die zijn eigenlijk heel rustig en gewoon verlopen, vertelt ze. „Niks bijzonders.”

Welmoed vertelt dat ze haar moeder is blijven zien, al die tijd. „Over de heg. Stond ik op straat, en mijn moeder hier in de tuin. Of via Skype. Maar dat is toch anders dan dat je hier zo gezellig samen in de woonkamer zit.”

Nee, die anderhalve meter afstand hebben ze niet helemaal kunnen volhouden tijdens dit bezoek. Marieke van der Hoop: „Die twee zijn zo gek op elkaar, die

gaan knuffelen, dat wisten we van tevoren. Vandaar dat we hadden afgesproken dat Welmoed een mondkapje zou dragen bij binnenkomst en bij het afscheid. Als ze eenmaal beiden op een stoel zaten, op afstand van elkaar, mocht het mondkapje af.”

Zo kijkt ze bij ieder bezoek wat nodig is. „Liever gebruiken we geen mondkapjes. Dit begrijpen mensen met dementie namelijk niet altijd, ze kunnen er zo van schrikken. En als een bewoner in een rolstoel zit, zijn ze ook niet echt nodig. Je weet dan dat iemand niet mobiel is, niet kan opstaan en iemand om de nek kan vliegen”, legt ze uit.

Confronterend en verdrietig

Het weerzien tussen bewoners en hun naaste is meestal mooi. Maar soms is het moeilijk. „We hebben deze week meegemaakt dat een bewoner zijn eigen kind niet meer herkende. 'Ik ken jou niet', riep iemand. Dat is heel confronterend

Bezoekregels De Oude Pastorie

Woonzorgcentrum De Oude Pastorie in Huizen is een van 25 huizen in Nederland waar wordt bekeken of het mogelijk is om beperkt bezoek toe te laten.

De afspraak is dat er per bewoner één vaste bezoeker welkom is. Die komt op het afgesproken tijdstip via de voordeur in de hal. Eerst wordt de temperatuur van de bezoeker gecheckt. Daarna moet hij of zij de handen wassen in de toiletruimte. Dan kan men door naar de ontvangstkamer aan de

overkant van de hal. De bewoner komt daar via een andere route. Dit om extra contact tussen bewoners en bezoekers uit te sluiten. Ook tijdens het bezoek geldt de anderhalve-meter-regel. Als dit niet lukt, draagt het bezoek een mondkapje. De proef wordt gemonitord door Academische Werkplaatsen Ouderenzorg. Het kabinet neemt de bevindingen mee in de beslissing of de verpleeghuizen beperkt bezoek mogen ontvangen. 25 mei wordt er meer bekend.

en verdrietig. Daaraan kun je wel zien hoe lang ruim twee maanden is. Reuze sneu.”

Ze hoopt - net als Wil en Welmoed - dat de proef met de verruimde bezoekmogelijkheden van verpleeghuizen zal uitwijzen dat

het veilig is om de deuren weer te openen. „Ik kan niet wachten tot ik weer op bezoek mag komen”, zegt Welmoed en ze geeft haar moeder een knuffel. „Dag mam! Tot snel!” „Dag lieverd”, lacht Wil. „Lekker slapen straks!”

Marieke van der Hoop desinfecteert de bezoekruimte.

Even elkaar vasthouden; het mag weer.

Lekker bijkletsen, op afstand.